

ни една на друга споредъ обычая на Брахманите. Онъ сѣдеше съ прекрестосаны нозѣ на зелено седжаде, и безъ да помрадне поне очы те си; толко всеконечна бѣ недвижимость му! Едни отъ ученицы те му браняха му мохы те на околъ съ связска отъ пауновы пера; другы горѣха въ сребренны кандилницы агалохъ, и други бѣяха сантурн на пресладкѣй напѣвъ. А прочы те, по вече на число, между кон то ся нахождаха Факирин, Загидяне и Сантоняне, бѣха наредени на много редове отъ двѣ те страны на заведеніе то, и пазяха крайно молчаніе, и держаха очы те си преклонени, а руцѣ те крестосани на гарды те.

Докторъ ать пожела най напредъ да отиде аже до верховнаго Пандекта за да го здрависа; но введитель ать го задержа десять роговины на далечь, и му казуваше какъ Омрады те, то есть големи те начальницы Индійски, не замнувать по нататакъ; а Разады те, то есть властители те, замнувать до шестата рогозина, а князове те сынове те Монголове, до третята. самъ Монголъ удостоявася да приближи даже до пречеснаго Первосвященника за да цѣлуни нозѣ те му.